

PREGÀRIA EN UN TEMPS DE POLÍTICA DIFÍCIL

Una història jueva

Una història cuenta que un rabino sabio y buscador de Dios, una noche, después de haber pasado todo el día tratando de interpretar los libros de las viejas profecías sobre la venida del Mesías, quiso salir a dar una vuelta por la calle para distraerse un poco y descansar. Mientras caminaba despacio, se encontró con un guardia vigilante que daba cortos paseos adelante y atrás con pasos largos y decididos ante el portón de una gran mansión señorial.

- Para quién paseas tú? - le preguntó curioso el rabino.

El guardián dijo el nombre de su amo, luego le preguntó al rabino:

- Y tú, para quién caminas?

Esta pregunta se quedó grabada en el corazón del rabino:

- Y tú, para quién caminas? ¿Para quién son tus pasos? ¿Para quién vives? Sólo puedes vivir para alguien... A cada paso que des hoy, repite su nombre.

Dos ocells tossuts

Dos ocells eren molt feliços sobre un mateix salze. Un d'ells es recolzava en una branca en la punta més alta de l'arbre; l'altre s'estava més avall, en les branques baixes.

Després d'una estona, l'ocell que estava a la branca més alta, per trencar el gel, va dir:

- Oh, que boniques són aquestes fulles tan verdes!

L'ocell que estava a sota s'ho va prendre com una provocació i li va contestar de mala manera:

- Però que estàs cec o què? No veus que són blanques?

I el de dalt, molt molest, va contestar:

- Tu sí que ets cec! Són verdes!

I l'altre, des de sota, amb el bec cap amunt, va respondre:

- Em jugo les plomes de la cua que són blanques. Tu no entens res, tros d'ase!

L'ocell de dalt notava que se li encenia la sang, i sense pensar-s'ho dues vegades, es precipità sobre el seu adversari per donar-li una lliçó.

L'altre no es va moure. Quan van estar a prop l'un de l'altre, amb les plomes garratibades per l'ira, van tenir l'encert de mirar tots dos cap amunt, en la mateixa direcció, abans de començar la baralla.

L'ocell que havia vingut de dalt es va sorprendre:

- Oh, que estrany! Fixa't, les fulles són blanques!

I va convidar el seu company:

- Vine fins allà on era jo abans.

Varen volar fins a la branca més alta del salze i aquesta vegada varen dir tots dos a cor:

- Fixa't que les fulles són verdes!

El debat dels dos ocells del conte per si les fulles són verdes o blanques i el dibuix adjunt (uns avis? O uns mexicans?) ens suggereixen que puc veure una mateixa realitat des d'òptiques diferents. La diversitat de mirades sobre el mateix és enriquidora mentre no es vulgui imposar.

Paraules del Papa Francesc

«Involucrarse en la política es una obligación para un cristiano. Nosotros no podemos jugar a Pilato, lavarnos las manos: no podemos [...] Debemos inmiscuirnos en la política porque la política es una de las formas más altas de la caridad, porque busca el bien común. Y los laicos deben trabajar en política [...] Alguno me dirá: 'pero no es fácil'. Tampoco es fácil llegar a ser sacerdote. No son cosas fáciles porque la vida no es fácil. La política es demasiado sucia, pero yo me pregunto: ¿Por qué es sucia? ¿Porque los cristianos no se han involucrado en su espíritu evangélico?»

(Papa Francisco: audiencia con alumnos y ex-alumnos de colegios jesuitas de Italia y Albania, junio de 2015)

Saviesa 7, 7-11

Supliqué, y se me concedió la prudencia. Invoqué, y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos, y en su comparación, tuve en nada la riqueza. No le equiparé la piedra más preciosa, porque todo el oro a su lado es un poco de arena, y junto a ella la plata vale lo que el barro. La quise más que la salud y la belleza, y me propuse tenerla por luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos. En sus manos había riquezas incontables.

Per això vaig pregar a Déu, i ell em donà l'enteniment, vaig invocar-lo i em vingué l'esperit de Saviesa. La prefereixo a ceptres i trons, i al seu costat tinc la riquesa per no res. Ni tan sols la puc comparar a les pedres precioses, perquè al seu davant tot l'or del món és un grapat de sorra, i la plata no valdria més que el fang. Me l'estimo més que la salut i la bellesa; he decidit que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Amb ella m'han vingut tots aquests béns, ja que duia a les mans riqueses incomputables.

Mateu 20, 20-28

Entonces se le acercó la madre de los Zebedeos con sus hijos y se postró para hacer una petición. Él le preguntó: "¿Qué deseas?" Ella contestó: "Manda que, cuando reines, estos dos hijos míos se sienten uno a tu derecha y otro a tu izquierda". Jesús les dijo: "No sabéis lo que pedís. ¿Sois capaces de beber la copa que yo he de beber?" Ellos replicaron: "Lo somos". Jesús les dijo: "Mi copa la beberéis, pero sentarse a mi derecha e izquierda no me toca a mí concederle; será para los que mi Padre ha destinado".

Quando los otros diez lo oyeron, se enfadaron con los dos hermanos. Pero Jesús los llamó y les dijo: "Sabéis que entre los paganos los gobernantes tienen sometidos a sus súbditos y los poderosos imponen su autoridad. No será así entre vosotros; más bien, quien entre vosotros quiera llegar a ser grande que se haga vuestro servidor; y quien quiera ser el primero, que se haga esclavo. Lo mismo que este Hombre no vino a ser servido, sino a servir y a dar su vida como rescate por todos".

Llavors la mare dels fills de Zebedeu va anar amb els seus fills a trobar Jesús i es prosternà per fer-li una petició. Jesús li preguntà: "Què demanes?" Ella li respongué: "Mana que aquests dos fills meus seguïn en el teu Regne l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra." Jesús contestà: "No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure la copa que jo he de beure?" Ells li responen: "Sí que podem." Jesús els diu: "Prou que beureu la meua copa, però seure a la meua dreta o a la meua esquerra, no sóc jo qui ho ha de concedir: hi seuran aquells per a qui el meu Pare ho ha preparat." Quan els altres deu ho sentiren, es van indignar contra els dos germans. Jesús els cridà i els digué: "Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom."

Preguntes per compartir

- Davant les diferències d'opinions, maneres de pensar, mirades diverses, experiències viscudes... com ens sentim i reaccionem? Per què?
- En què ens il·lumina Jesús davant la diversitat, la diferència entre les persones?
- Com en podem actuar? Quina actitud hem i he de tenir?